

زیر درختان زیتون

بزرگداشت سمندریان با اجرای «ازدواج آقای می‌سی‌سی‌پی»

● **گروه هنر:** نمایش «ازدواج آقای می‌سی‌سی‌پی»، به نویسندگی فردریش دورنمات و ترجمه زنده‌یاد حمید سمندریان و به کارگردانی احسان فلاحت‌پیشه اجرای خود را از تاریخ ۱۴ دی‌ماه در سالن اصلی تئاتر شهر با بزرگداشت حمید سمندریان و فردریش دورنمات آغاز می‌کند. این بزرگداشت مصادف با شب زادروز فردریش دورنمات، نمایش‌نامه‌نویس و رمان‌نویس برجسته سوئیسی است که نمایش‌نامه ازدواج آقای می‌سی‌سی‌پی را در سال ۱۹۳۵ نوشت؛ این اثر از نظر مضمون به مسئله غلبه شر بر مفهوم عدالت در جوامع بشری و از نظر ساختار نمایشی تلاشی برای رهایی از قیدوبندهایی است که در آن زمان موجب آزار نمایش‌نامه‌نویسان بوده. همین مسئله هم باعث شد تا این نمایش‌نامه به‌عنوان اثری شاخص مورد توجه سایر درام‌نویسان جهان قرار بگیرد. اما آشنایی ما در ایران با دورنمات ممکن نبود مگر با ترجمه و اجراهای درخشان حمید سمندریان که بسیاری از نمایش‌نامه‌های مشهور این نویسنده را به درستی به جامعه تئاتر ایران معرفی کرد. زنده‌یاد حمید سمندریان نمایش‌نامه «ازدواج آقای می‌سی‌سی‌پی» را ترجمه کرد و در سال ۱۳۶۸ با بازی رضا کیانیان، احمد آقاقلو، میکانیل شهرستانی، هما روستا، نورالدین استوار، جمال اجلالی، رضا عمرانی و قاسم زارع در سالن اصلی تئاتر شهر به روی صحنه برد. محمدصادق ملک، آرش فلاحت‌پیشه، آرزو نبوت، محمدرضا مالکی، مهدی نصرتی، سیدجواد حسینی و پریسا صنعت‌کار از جمله بازیگران این نمایش هستند.

«بمب؛ یک عاشقانه»

نقد و بررسی می‌شود

● فیلم سینمایی «بمب؛ یک عاشقانه» از سوی مرکز خدمات روان‌شناختی سیلواوشان روز جمعه، ۱۴ دی، در پردیس کوروش نقد و تحلیل خواهد شد. در این رویداد که از ساعت ۱۱ تا ۱۴:۳۰ در سالن شش (نادر) برگزار خواهد شد، رضا شهلا و علی نیکجو (روان‌پژوه) به همراه مصطفی درویشی (جامعه‌شناس) به تحلیل آخرین اثر سینمایی پیمان معادی خواهند پرداخت.

گفت‌وگو با ایمان جسمی به بهانه نمایشگاه چیدمان صوتی «گوش تنهایی» در گالری فرمانفرما

دعوت به شنیدن

عرفان‌های شرقی در این صداها هم وجود داشته باشد. اما برای منی که موزیسین هستم، از یک سواين تفکرات و از سوی دیگر این صداها اهمیت داشت. به طور کلی این صداها تخیلات ذهنی من هستند. البته صداهایی هستند که همه ما می‌شنویم و یک سری واقعاً پیرامون ما وجود دارند مثل قوطی‌های حلبی و بطری‌های پلاستیکی و یک سری هم مثل صفحه استیل که شاید صداهایش وجود خارجی نداشته باشد و فقط طیف کمی از مردم به طور روزمره آن را می‌شنوند، کاملاً تخیل شخصی من است!

ﻻ با این حال ظاهراً برای تان محیط زیست مهم بوده است؟

بله. من درباره رزاله‌های غیرقابل‌برگشت به طبیعت زیاد خوانده‌ام. مثلاً درباره بطری‌های پلاستیکی که بالاترین استاندارد تعداد این بطری‌ها الان فقط در چند کشور اروپایی تولید می‌شود، فکر می‌کنم ۴۰ یا ۶۰ درصد آنها تجزیه می‌شود و بقیه آنها حتی با بالاترین کیفیت هم که در کشورهایی مثل آلمان و سوئیس تولید می‌شوند، قابل بازیافت نیستند و به دریاها و اقیانوس‌ها ریخته می‌شوند! من معتقدم صدایی که ما هر روز می‌شنویم به گونه‌ای معرف کیفیت زندگی ماست و اگر من هر روز پنجره خانم را باز کنم و صدای پرنده یا صدای برخورد باد با برگ‌های درختان را بشنوم، بعد شیر آب را باز کنم و به صدای قوی ریزش آب گوش کنم، معنی آن این است که سبک زندگی خوبی دارم و

فرا تک آرتا

هفته گذشته نمایشگاه چیدمان صوتی ایمان جسمی با نام «گوش تنهایی» در طبقه دوم د گالری فرمانفرما» برپا و با استقبال مخاطبان همراه شد. چیدمان صوتی یکی از گرایش‌هایی است که ایسن روزها در داخل کشور مرکز توجه قرار گرفته است. ایمان جسمی، استاد دانشگاه تاریخ موسیقی و آهنگ‌ساز با استفاده از وسایلی مانند لوله بخاری، بطری آب، ورق استیل و... آثاری هنری – صوتی خلق کرد تا بخش مهمی از واقعیات دنیای امروز را به مردم گوشزد کند. با توجه به ایده جذاب این نمایشگاه با او گفت‌وگویی کردیم که می‌خوانید.

ﻻ چرا در این نمایشگاه رویکرد محیط زیستی هم داشتید؟

نکته مهم این است که در مرحله اول اینها صرفاً آثار موسیقایی هستند اما فقط یک اثر به‌خصوص برای محیط زیست بود. اما در بقیه آثار جریان محیط زیست جاری نیست! ایده اصلی ما در این نمایشگاه شنیدن اصوات بود. به عبارت دقیق‌تر می‌توانم بگویم که هدف ما دعوت به شنیدن و حضور در لحظه بود. شاید یک مقدار ذن و ریشه

هنر

ایمان جسمی در کنار آثارش/عکس: هنر آتلاین

سال شانزدهم ● شماره ۳۳۳۳ روزنامه **شرق**

زیر آسمان فیروزهای

بینوایان ۱۰۰ هزارنفره شد

● **گروه هنر:** نمایش موزیکال «بینوایان»، به کارگردانی حسین پارسیانی، به رهبری بردیا کیارس برای چهارمین‌بار تا بیست‌ویکم دی‌ماه تمدید شد. اجرای این نمایش از ۲۰ آبان در سالن تهران-روبال‌هال آغاز شد. تاکنون بیش از ۴۰ شب از اجرای این نمایش موزیکال می‌گذرد و بیش از صد هزار نفر به تماشای آن نشسته‌اند. پیش‌بینی می‌شود تا پایان اجرای «بینوایان» ۱۴۰ هزار تماشاگر به تماشای آن بنشینند. به‌این‌ترتیب اجرای موزیکال «بینوایان» پرتماشاکرترین نمایش ایرانی محسوب می‌شود که بدون حمایت دولت و در بخش خصوصی تولید شده است. تاکنون استادان، شخصیت‌های فرهنگی و هنرمندان بزرگی مانند حسین الهی‌قمش‌های، شهرام ناظری، هامیون شجریان، محمد سریر، حمیدرضا نوربخش، عادل فردوسی‌پور، بهروز غریب‌پور، احمد کامیابی‌مسک، هوشنگ کامکار، ایرج راد، محمدرضا خاکی، ریما رامین‌فر، اسماعیل شفیعی، بهروز افخمی، شبنم مقدمی، محمود عزیزی، حسین پاکدل، اصغر همت، پیمان قاسم‌خانی، حسن فتحی، پژمان جمشیدی، هانیه توسلی، شهرام کیل‌آبادی، آتیلا پسیانی، ته‌مینة میلانی، محمد نیک‌بین، مهرانه مهین‌ترابی، پاتنهٔ بهرام، امیر جعفری، ریما رامین‌فر، مهناز افشار، بهنوش طباطبایی، رضا حداد، کیومرث مرادی، شهره سلطانی، امیر آقایی، آزاده مهدی، امین حیایی، رضا گوران، ابوالحسن داوودی، پری صابری، منیژه محامدی، وحید جلیلووند، جواد رضویان، امیر جدیدی، بهرام افشاری، حسن آقامیری، مسعود آپرپور، الناز شاکردوست، علی جنتی و تعدادی از رایزنان فرهنگی و سفرای کشورهای مختلف به تماشای این نمایش نشسته‌اند.

دومین اجرای کارگاه مثلث با

«قرمز و دیگران»

● **گروه هنر:** «قرمز و دیگران» نام دومین اثر زری کریمی است که در قالب نمایش‌نامه‌خوانی در نخستین دوره رقابتی نمایش‌نامه‌خوانی کارگاه مثلث، در روز شنبه، ۱۵ دی، در مجموعه نمایشی دیوار چهارم روی صحنه خواهد رفت. بنا بر این گزارش، نخستین دوره این کارگاه به سرپرستی و کارگردانی زری کریمی از شش نمایش‌نامه متفاوت، در قالب نمایش‌نامه‌خوانی تشکیل شده است که به فاصله هر هفته، از هشتم دی‌ماه تا ۱۳ بهمن در روزهای شنبه ساعت ۲۰ برگزار می‌شود. «هفت‌طبقه» اولین اجرای این نمایش‌نامه‌خوانی بود که با استقبال کم‌نظیر مخاطبان روبه‌رو شد. دومین اثر از این دوره، «قرمز و دیگران»، نوشته محمد یعقوبی است که در آن فاطمه احمدپور، صدرا اسدی‌پور، الهه جاوید، سحر جهانتاش، آرام حسینی‌خو، روزبه خادمی، محمد خوشان، فریبرز خدمتی، نعیمه دیربان‌زاده، شادی رزم‌شعار، سینا غروی، فروغ فرزین‌فر، بهروز قدرتی، تینا قربان‌پور، حمید گودرزی، داوود نظری و میترا هشت‌رودی به نقش‌خوانی می‌پردازند. علاقه‌مندان برای تهیه بلیت این نمایش‌نامه‌خوانی می‌توانند به نشانی تهران، میدان فلسطین، خیابان طالقانی غربی، بین سرپرست و فریمان، پلاک ۵۴ یا چهارشنبه‌به سامانه فروش Tik8 مراجعه کنند.

«نیمه فرشته» همچنان در باران

● **گروه هنر:** پیش‌فروش روزهای پایانی هفته نمایش «نیمه فرشته» به کارگردانی علیرضا یاری در تماشاخانه باران آغاز شد. نمایش «نیمه فرشته»، به کارگردانی علیرضا یاری از نهم دی‌ماه اجرایش را در تماشاخانه باران آغاز کرده و پیش‌فروش بلیت‌های این نمایش برای روزهای انتهایی هفته نیز در سایت تیوال آغاز شده است. این نمایش کاری از گروه تئاتر رگرت است و در ستایش اندیشه انسان داستانی را روایت می‌کند. علاقه‌مندان به این دست نمایش‌ها می‌توانند یک ساعت آخر هفته خود را، ساعت ۲۱ در تئاتر باران به تماشای این‌کار اختصاص دهند. درباره این نمایش آمده است که تصمیم‌گیرنده ما نیستیم، همه دستورات از ذهن آدمی است، هیچ‌وقت نباید بگذاریم تراکنش‌های ذهنی ما را کنترل کنند، تراکنش‌هایی که گاه می‌توانند برای ما گران تمام شود. بازیگران این نمایش نازنین بهرامی، تابناک گلشن، دلارا ادرایی و محمدسروش غفاری هستند.

شب غسان کتفانی در خانه

اندیشمندان علوم انسانی

● **گروه هنر:** شب غسان کتفانی، نویسنده نامدار فلسطینی، در تهران برگزار می‌شود. شب غسان کتفانی به همت نشریه بخارا و همکاری نشر روزبهان در تهران برگزار می‌شود. در این مراسم غلامرضا امامی، احمد مسجدجامعی و موسی بیج سخنانی می‌کنند و همچنین صلاح زواوی، سفیر فلسطین در تهران و واسینی الاعرج، نویسنده شهیر عرب، نیز در این مراسم حضور خواهند داشت. کتفانی، نویسنده و روزنامه‌نگار مشهور فلسطینی و یکی از اعضای رهبری جبهه مردمی برای آزادی فلسطین بود که در سال ۱۹۷۲ توسط عوامل موساد در بیروت ترور شد. از جمله آثار ترجمه‌شده وی به زبان فارسی، مجموعه‌داستان «قصه‌ها» به کوشش غلامرضا امامی و کتاب «مردانی در آفتاب» به ترجمه احسان موسوی‌خلخالی را می‌توان نام برد. این مراسم روز یکشنبه، ۱۶ دی، از ساعت ۱۷ در خانه اندیشمندان علوم انسانی، واقع در خیابان نجات‌اللهی، نیش ورشو برگزار می‌شود.

که گرفت‌م تأثیر بسیار دوری بود. شاید اگر من هم در اروپا زندگی می‌کردم مثل او نگاه می‌کردم! همین دسترسی‌نداشتن، باعث شد تخلیم بیشتر به کار بیفتد؛ برای مثال مشابه اثر «صفحه» را در جایی ندیده‌ام، چون من دنبال کار تصویری و صوتی روی موج آن اثر نبودم! بلکه خود ارتعاش را می‌خواستم. یا ضرباهنگ مشخص مینی‌مالیستی اثر «بطری‌های پلاستیکی» را خیلی ندیده‌ام، اما صدای بطری‌های حلبی را زیاد شنیده‌ایم. اما باز هم در آن عامدانه نمی‌خواستم مثل آنها باشم و هم اینکه جنس موسیقی من مینی‌مال نیست. البته گرایش‌های مینی‌مالیستی در کارهای اینستالیشن از دهه ۶۰ میلادی به بعد پیدا شد، مثل صداهای تکراری یا لوپ‌های مکرر. به‌همین‌دلیل من جنس توپ‌های کارم را عوض کردم و جنس‌های مختلفی گذاشتم تا فقط یک نوع صدا تولید نشود. بلکه صداهای مختلف را بشنوم. روی این موضوع هم تأکید داشتم که فقط یک اتفاق هم دائم تکرار نشود!

ﻻ دنبال صدا مونو تن نبودید؟

کاملاً و نمی‌خواستم لوپ ساده‌ای ایجاد کند، اما باز هم با تمام تجربیاتی که در اروپا و آمریکا دارم اتفاق می‌افتد کارم متفاوت است. هرچند پاتوق اولیه چنین کارهایی، اروپاست و بعد هم فقط در نیویورک وجود دارد. چند دانشگاه معتبر در دنیا مثل برلین، هامبورگ، کمبلیا و فکر می‌کنم آکسفورد که Sound Part دارند.

ﻻ برای اینکه به این طراحی صوتی برسید، آیا برای آن نت نوشتید؟

اینجا به‌نوعی ادامه‌دهنده آهنگ‌سازی «چرنگ» من است که از حدود یک‌سال‌و نیم پیش من با صدای روزمره دقیقاً با همین کیفیتی که اینجا ماشین دارد تولید می‌کنند، در خیابان صدا ضبط می‌کردم و بعد در استودیو با قطره‌چکان و کاسه آب و وسایل مختلف تلفیق و میکس کردم. آنجا برای چرنگ‌ها نت می‌نوشتم، چون برایم مهم بود که چه صدایی و در چه لحظه‌ای وارد شود. البته به معنای مرسوم نت نبود و بیشتر گرافیکی بود که با چند تا خط، زمان و جنس صوت را مشخص می‌کرد. اما برای آثار این نمایشگاه نتنی نیاز نبود به‌جز آن بطری‌های پلاستیکی که زمان‌بندی مشخصی داشتند تا مثل «تربوی سه‌نوازی» عمل کنند؛ بعد این زمان‌بندی نوشته‌شده را به یک مهندس الکترونیک دادم تا برنامه را به «برد» مشخص بدهد و در نهایت شما شاهدش بوبید.

ﻻ واکنش مخاطبان به این نمایشگاه چگونه بود؟

خیلی خوب بود. (می‌خندد) درحالی‌که من حتی انتظار فحش‌شنیدن داشتم، اما کسی چنین کاری نکرد! روز افتتاحیه آن‌قدر استقبال خوب بود که وقتی به خانه بازگشتم، کلی در فکر فرو رفتم! استقبال‌ها عجیب بود و دور از انتظار. حتی شاید برایتان جالب باشد که «موزه حلبی» اثر «قوطی‌های حلبی» را خواست.

در جای بهتری زندگی می‌کنم. حالا به جایی مثل سیستان‌وبلوچستان برویم که مشکل بی‌آبی دارد. در آنجا فقط صدای ذره‌ذره‌ریختن آب درون بطری را می‌شنوم و همه این نشانه‌ها تفاوت کیفیت زندگی من ساکن تهران با ساکن یکی از شهرهای سیستان‌وبلوچستان را به نمایش می‌گذارد. پس هر کدام از ما با توجه به جغرافیای زندگی‌مان، صداهای متفاوتی می‌شنویم. به همین دلیل معتقدم اگر صدایی از جنس پلاستیک را بیشتر می‌شنویم، پس اساساً یک جای کارمان می‌لنگد! البته من قبل از اینکه sound installation کار کنم، آهنگ‌سازی می‌کردم. برای ساز می‌نوشت‌م و برای گروه‌های مختلف کار ساختم‌ام. کارهایم در سالن رودکی و در شهر میلان اجرا شده. حتی جنس موسیقی‌سازی‌ام یک مقدار هاردشو و صدای حجم زیاد و خشن است. از آن دسته آهنگ‌سازان نیست‌م که رمانتیک باشم! من برخلاف اینکه در ظاهراً آرام هستم اما در کارم این‌گونه نیست‌م! اولین اجرایی که از من در دانشگاه تهران انجام شد همه پرسیدند چرا صداهایت این‌گونه بود! به هر حال این تضاد وجود دارد. روزی که آثار نمایشگاه را در گالری نصب می‌کردیم، چون آکوستیک سالن بد بود و برای کار صوتی مناسب نبود، راونبه ضربه‌هایی را که به حلبی‌ها می‌خورد، کم کردم! و حتی سعی کردم جنس کارها را تلفیق کنم تا صدا خیلی زیاد نشود! چون اگر از حدی بالاتر می‌رفتم، سمسومیت شنوایی در مغز ایجاد می‌کرد! اما در جایی که سقشش بلندتر یا سانش بزرگ‌تر بود حتماً می‌توانستم دو‌برابر اینجا، حجم صوتی ایجاد کنم!

ﻻ به نظر می‌رسید که ایده این نمایشگاه در ایران چندان سابقه ندارد. چگونه به این ایده رسیدید؟

من به‌واسطه کارهایی در آهنگ‌سازی، از حدود چهار سال پیش رفت‌وآمدم با جشنواره‌های معتبر اروپایی شروع شده است. یکی از مهم‌ترین جشنواره‌ها که تابستان امسال کارهایم را در آنجا اجرا کردم دوسالانه «دارمشتات» در آلمان است که قدمتی ۸۰، ۹۰ساله دارد و نهایی‌ترین و جدیدترین اتفاقاتی که در موسیقی دنیا قرار است بیفتد، اول آنجا رخ می‌دهد و بعد به جاهای دیگر می‌رود. هنرمندان بزرگی در این جشنواره حضور داشتند مانند جان کِیج، اشتوکهاوزن، شوئنبرگ و... من خودم برای اولین‌بار چنین چیدمانی را در آنجا اجرا کردم و تازه نظیرش را هم آنجا ندیده‌ام. باز هم اولین‌کسی که چنین کاری در آنجا انجام داد خودم بودم. چون چندان در آن زمان مرسوم نبود. هرچند در گالری‌های آنجا کارهای متفاوتی انجام می‌شود. باین‌حال الان حدود هفت، هشت هنرمند خیلی خوب در زمینه صدا (Sound Art) می‌شناسم که کارهایشان را دنبال می‌کنم.

ﻻ مثلاً چه کسانی؟

مثل ریمون، من خودم وقتی اولین‌بار اثری از همین ریمون دیدم، برایم جالب بود، اما در معرض مستقیم چنین اتفاقاتی نبودم و همین تأثیری هم

روایت شبکه مستند از سیستان وبلوچستان پهناور

سفر به «دروازه خورشید»

گروه هنر: مجموعه مستند «دروازه خورشید» روایت آرش جعفریان از سفری ماجراجویانه به استان سیستان‌وبلوچستان در ۱۷ قسمت ۵۰دقیقه‌ای روانه آنتن شبکه مستند می‌شود. به گزارش روابطعمومی شبکه مستند، «دروازه

خورشید» در قسمت نخست علاوه‌بر کوه خواجه، شهر سوخته و... به جاه‌نیمه‌ها سر می‌زند؛ دریاچه‌های بزرگی که برای مدیریت منابع آب ایجاد شده‌اند و می‌توانند یکی از بزرگ‌ترین جاذبه‌های گردشگری شمال این استان باشد. جعفریان تهیه‌کننده و مجری این مجموعه است و از دیگر عوامل آن می‌توان به مجری طرح

آرش جعفریان در این مستند ۱۷قسمتی در سفری ۶۲روزه با گروه ماجراجوی «البرزیست» همراه می‌شود و می‌کوشد بینندگان شبکه مستند را با جاذبه‌های ناشناخته‌ترین استان کشور (سیستان‌وبلوچستان) آشنا کند. این گروه به تمام

شماره ثبت: ۳۹۹۱

حرفه آموزشی و شبانه روزی

پرداخت از طریق شماره گیری کد: #۹۸۹۸۹۸*۴*۷۳۳*
شماره حساب: ۳۶۹۲۶۳۱۷ شماره کارت تجارت: ۵۸۵۹ ۸۳۷۰ ۰۰۵۲ ۳۴۸۶
تلفن: ۰۲۲۹۴۲۱۳۲-۰۲۲۹۴۷۰۱۴
آدرس: پاسداران، انتهای بوستان دوم (خیابان اخوان)، خیابان شهید مجید افشاری (ساقدوش)، کوچه وحدت، پلاک ۴
www.VAHDAT-MRRC.C o m
صفحه اینستاگرام: vahdatiha
#من_یک_مهربان_هستم